

La importància de la reconciliació i dels acords per assolir la sobirania de Catalunya abans de declarar una DUI (declaració unilateral d'independència). Catalunya sigues més intel·ligent que Espanya, evita posar-te al mateix nivell d'inflexibilitat.

Des de la meua limitació de coneixements i amb ganes d'aprendre dels millors, vull compartir una sèrie de reflexions en base el que penso, sento i he viscut sobre la relació Catalunya i Espanya que és d'una gran complexitat.

Perquè vull la independència o interdependència de Catalunya envers a Espanya?

Algunes raons són les següents:

- A nivell biològic i matemàtic. La història de la matemàtica diu que els estats imperialistes tenen una durada de 550 anys. Per tant Espanya desapareix com a tal al voltant del 2029. Llavors pot haver una configuració d'estats confederals amb sobirania dels pobles ibèrics.
- A nivell material i econòmic.
 - o Catalunya ha patit un espoli fiscal des de fa anys.
- A nivell simbòlic o emocional.
 - o Catalunya no ha pogut representar la seva bandera catalana en esdeveniments esportius com un Jocs Olímpics.
- A nivell social.
 - o Catalunya ha estat maltractada, calumniada, explotada des dels diferents governs d'Espanya.
- A nivell conceptual.
 - o Catalunya necessita poder tenir llibertat en crear lleis que estableixin normes de conducta en diferents àmbits (sigui polític, econòmic, cultural, social, etc.) amb certa dependència i igual tracte amb la resta dels estats membres de la Unió Europea.
- A nivell espiritual o conceptual.
 - o Catalunya és una nació (té una llengua, unes costums o lleis, un territori, una història, una cultura diferenciadora de la resta de pobles i que ens fa únics amb les nostres virtuts i defectes, tot i que com és lògic poguem i de fet compartim normes i valors de convivència). Per tant en aquest sentit, la nostra aspiració d'una major llibertat és legítima.

Algunes reflexions sobre el camí cap a l'1 d'Octubre i els seus resultats.

- Respecte el govern espanyol suspèn en:
 - o No saber escoltar, negociar una petició legítima de Catalunya de millorar la seva relació amb Espanya des de fa molts anys.
 - o No respectar un Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya que reconeixia Catalunya com a nació i un millor tracte.
 - o No respectar o invalidar o no reconèixer un procés participatiu (9 N) en què es demanava als ciutadans el futur de Catalunya, valorant diferents opcions i sense que fos vinculant.
 - o No saber deixar que la gent votés amb tranquil·litat un referèndum pel futur de Catalunya, amb ordres judicials que vulneren els drets

humans, detencions a gent del govern català, fent mal i aterrorir a la gent per prohibir que se celebrés l'acte, en definitiva fer acte de la força en lloc de la paraula.

- Respecte el govern i la societat catalana.
 - o La societat civil a càrrec d'uns ideòlegs creen l'ANC amb l'objectiu de donar resposta al maltracte que rep Catalunya d'Espanya d'aconseguir la independència de Catalunya i de recuperar la dignitat com a nació. S'hi suma Omnium Cultural en el moviment reivindicatiu que es tradueix en manifestacions sobre el dret a decidir el juliol del 2010 i les successives manifestacions, concentracions, v, cadenes o via catalana dels diferents 11 de setembre. Des del meu punt de vista, aquest moviment té virtuts i algun defecte.
 - Es capaç d'unir i reunir a la gent a favor al dret a decidir, a ser escoltat, per tenir un millor tracte, a contribuir a reformar i millorar la democràcia de manera cívica, pacífica i democràtica.
 - Creix el sentiment català, la seva dignitat, amor propi per la seva música, la seva llengua, els seus castells, el seu voluntariat, les seves costums i cultura per millorar la nostra nació en diferents àmbits .
 - Com aspecte negatiu. Fan créixer a la vegada el sentiment de "català empenyat". Amb algunes de les manifestacions del 11 de setembre, vaig observar molt bona voluntat i actitud pacífica dels manifestants (en els quals m'incloc) però que algun dels discursos (contingut i forma) dels dirigents d'entitats organitzadores destil·lava rebuig, ressentiment envers l'estat espanyol.
 - o El govern català (la Generalitat) ha promogut i promou amb lleis i política la defensa dels interessos econòmics, culturals, educatius i d'altra mena per promoure el benestar social de Catalunya amb les limitacions que comporta dependre d'un Estat intervencionista com l'estat espanyol.
 - o Que el govern català faci el que digui la gent, és a dir, anar a remolc de l'ANC, em sembla una mica infantil. Una cosa és ser empàtic, i compartir l'objectiu i un altra cosa és compartir les presses o en la forma de fer les coses.
 - o Que el govern català aprovi una llei de referèndum i llei de transitorietat política sense un acord majoritari en el parlament de Catalunya. 72 vots a favor, 11 abstencions i cap vot de Cs, PP i PSC perquè varen sortir de l'hemicicle en forma de protesta evidència:
 - Una manca de paciència.
 - Una certa contradicció, perquè la llei de la transitorietat política advoca que cal negociar i arribar a acords amb l'estat espanyol perquè ens delegui les competències que tenen o ens posem d'acord amb alguns aspectes, i per un altra costat hi estem enfrontats.
- La celebració del referèndum no ha estat legal des del punt de vista de la legalitat o constitució espanyola.

- La celebració del referèndum ha estat legal des del punt de vista de la legalitat catalana.
- S'ha produït un xoc de trens. S'ha pogut fer el referèndum i ha guanyat el SI amb una àmplia majoria, però sense pau i tranquil·litat. Era lògic i previsible. Quan dos enemics es barallen, si un no cedeix, s'acaben fent mal. Hi ha ferides obertes que caldrà curar.
- El govern català no ha estat del tot estratègic. Podia haver esperat un temps per fer un referèndum, quan per exemple Podem estigués en el govern o bé tenir una aliança europea que ens permetés fer-ho amb total garanties de bon funcionament. Per aconseguir un objectiu estratègic, cal tenir la capacitat de fer una cosa, voler fer-ho i poder fer-ho. El tercer element és el que ens ha fallat una mica, hem lluitat contra un estat poderós (tenen les armes, els diners i les lleis) i hem quedat ferits.
- Que ningú estigui content el dia 2 d'Octubre és que tenim un problema. Certament estic del costat dels catalans, però és molt fàcil culpar el govern espanyol i no fer autocrítica. Crec que tots hem pecat en major o menor mesura d'inflexibilitat, orgull, tossudoria, manca d'empatia i paciència. Lògicament l'estat espanyol ha pecat d'una agressivitat que han quedat retractats a Europa.

Que és important fer com a catalans a partir del 1 d'Octubre.

- Ser humils. Que les parts enfrontades vegin la realitat, les conseqüències de les decisions i que continuar amb els mateixos pensaments comporta més problemes. Cal deixar de banda l'orgull i reconèixer els propis errors i també encerts.
- Saber perdonar. Les ferides estan molt obertes i caldrà temps per cicatritzar, però perdonar que no vol dir renunciar a uns ideals, és un acte que els catalans és bo que fem davant els atacs que hem rebut del govern espanyol perquè ens allibera. Això costarà perquè cal allunyar-se del paradigma del català emprenyat encara que pacífic en les manifestacions, i acostar-nos en el paradigma del català redemptor.
- Ser empàtics. Millor que no matem a l'enemic (ens ha ajudat a crear, forjar el sentiment català), cal escoltar-lo, convèncer-lo i enamorar-lo que una Catalunya lliure pot ser molt més cooperativa i útil amb la resta de pobles espanyols.
- Ser pacients. Les presses no condueixen a bon port. Si ens falta més temps per aconseguir els objectius, caldrà saber esperar sense immobilisme i anar avançant per fer créixer el poder, la consideració i aliances necessàries.
- Crear una millor consciència dins d'entitats col·lectives com l'ANC que es caracteritzi no solsament en defensar la dignitat com a poble sinó també la fraternitat entre pobles.
- A nivell individual, abandonar els ressentiments, sentiments de rebuig, venjança, odi que puguem experimentar i respondre davant la injustícia, amb més justícia, davant l'odi o rebuig, amb més amor i perdó. Costa molt, però és el més important per canviar l'estat vibracional emocional individual i col·lectiu i tenir capacitat de convenciment i transformació a una millor realitat.
- Superar determinats tipus d'independentisme.

- L'instintiu emocional. Que es base en termes de comoditat i rebuig.
- L'intel·lectual. Que es base en termes de distincions i separacions.
- Identificar-se amb un independentisme més evolucionat.
 - El fraternal. Que es base en la saviesa i generositat.
- En termes de traducció pragmàtica, no faria una DUI perquè seria fer el contrari del que he estat comentant. M'esperaria, faria unes eleccions l'any vinent, i obriria una mesa de negociació amb l'estat espanyol i un aliat o mediador internacional amb la següent actitud i objectius:
 - Amb l'actitud de confiança, amb empatia, paciència i esperança.
 - Amb l'objectiu d'assolir la sobirania a través d'un referèndum pactat, negociat i emparat per les institucions europees respectant la veu del poble o el dret de l'autodeterminació.
 - Pactar la transició política cap a un Estat Republicà Català si així ho decideix la majoria.
- Respectar determinades lleis que transmeten autors de la filosofia perenne.
 - "Tant important és l'objectiu com la forma com ho aconseguim". Encara que aconseguim la independència, no serem més feliços sinó hem treballat els valors de l'empatia i la confiança perquè aleshores en el moment de formar un govern català també hi haurà diferències (l'ideologia de la CUP té poc a veure amb el PdCat) i si no aprenem a gestionar els conflictes, tornarem a tenir problemes.
 - "Allò que et passa en l'exterior és un reflex de l'interior" "Tots són un" "Tot allò que facis en els altres, tu fas a tu". Per tant els problemes que tenim els catalans no són solsament de fora, sinó també de dins, si els sabem gestionar internament per una qüestió d'afinitat, l'exterior s'anirà resolent.
 - "Catalunya només se salvarà si ajuda als altres". Catalunya en el fons es caracteritza per ser solidària i altruista, i per tant cal vendre com es pot ajudar als pobles de l'estat espanyol des del respecte i la igualtat i no des de la imposició i submissió. Si es ven que una Catalunya independent pot ajudar als pobles espanyols a desenvolupar-se, aleshores les percepcions en contra nostra s'aniran transformant per bé. Que hi hagi hagut manifestacions o concentracions a Madrid i altres poblacions espanyoles a favor del dret a decidir dels catalans, vol dir que hi ha elements positius amb el que estem fent. Cal profundir i millorar.

El dia 1 d'octubre abans d'exercir el meu dret a votar, vaig anar a missa a Santa Cristina d'Aro. El capellà ens va dir que cal fer l'esforç de pensar com pensaria Ell (el Creador) i aleshores podrem fer reajustaments, de manera com a resultat podem pensar, sentir i actuar millor. Jesús que tenia un elevat nivell de consciència i unitat i deia "estima els altres com a tu mateix" "perdona'ls per què no saben el que fan". Si ho reflexionem i fem més cas, podrem superar obstacles i proves que vindran en els propers mesos. Per a mi és un desafiament, que val la pena assumir.